

Elżbieta Matyaszevska, historyk sztuki, doktor nauk humanistycznych, publicystka, pracownik Instytutu Leksykografii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. Autorka publikacji naukowych i popularnonaukowych oraz haseł do *Encyklopedii Katolickiej*. Czynnie współpracuje z Instytutem Sztuki KUL, Filharmonią Lubelską, Uniwersytetem Trzeciego Wieku i wieloma innymi instytucjami zajmującymi się propagowaniem kultury i sztuki.

W 1987 roku ukończyła historię sztuki na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim na podstawie pracy magisterskiej *Monografia Jamy Michalikowej*, napisanej pod kierunkiem prof. dr. hab. Andrzeja Ryszkiewicza. 12 marca 2008 roku uzyskała tytuł doktora nauk humanistycznych w dziedzinie historii i historii sztuki na podstawie rozprawy pt. *„Wierzę w cuda nie od dziś”, czyli religia w życiu i twórczości Jana Matejki*, której promotorem był prof. dr. hab. Lechosław Lameński.

W latach 1985-1990 wchodziła w skład ogólnopolskiego zespołu badawczego przy Instytucie Sztuki PAN w Warszawie, którego celem było gromadzenie dokumentacji i prowadzenie badań polskiego życia artystycznego XIX wieku (lata 1849-1863) w ramach tzw. programu węzłowego *Polska kultura narodowa, jej percepcje i tendencje*.

W okresie od 1991 do 1993 roku była sekretarzem naukowym zespołu przy Instytucie Sztuki PAN przygotowującego wraz z Wydawnictwem „Arkady” katalog dzieł malarskich Jana Matejki w związku z rocznicami 150-lecia urodzin i 100-lecia śmierci artysty. Dwutomowa publikacja, w której była autorką kilkunastu haseł katalogowych, została wydana w 1993 roku pod tytułem *Matejko, Obrazy olejne*.

W latach 1992-1993 Elżbieta Matyaszevska współpracowała w Lublinie z redakcjami „Przeglądu Akademickiego” i „Kroniki Tygodnia”, regularnie publikując relacje z wystaw sztuki dawnej i współczesnej. Przez kolejne lata (1994-2001) dla kilku lubelskich i warszawskich periodyków („Dobre Wnętrze”, „Gospodyni”, „Dziennik Wschodni”, „Akcent”) przygotowywała teksty z zakresu historii sztuki, historii ubioru,

mody i rzemiosła artystycznego. Od października 1998 roku do listopada 2000 roku była współpracownikiem redakcji wydawnictw „Twój Poradnik Budowlany” i „Wnętrze Twojego Domu” w charakterze redaktora odpowiedzialnego za kreację działu aranżacji wnętrz i współpracy z rzemiosłem artystycznym. Współpracowała też z warszawskim miesięcznikiem „Zabytki-Heritage”.

Elżbieta Matyaszevska jest autorką książki *„Wierzę w cuda nie do dziś”. Religia w życiu i twórczości Jana Matejki*, Lublin 2007, rozpraw naukowych, np.: *Maria Wodzicka. Zapomniana malarka ze Lwowa*, „Roczniki Humanistyczne KUL” 2007, R. LV, z. 4, s. 279 - 304; *Komunikacja graficzna, czyli plakat polski w dwudziestoleciu międzywojennym*, w: *Komunikowanie i komunikacja w dwudziestoleciu międzywojennym*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2010, s. 219-238; *Eligiusz Niewiadomski – między sztuką a zbrodnią*, w: *Sensacja w dwudziestoleciu międzywojennym (prasa, literatura, radio, film)*, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2011, s. 47-55; *Witold Wojtkiewicz – mistrz romantyczno-symbolicznej groteski*, w: *Jacek Malczewski i symboliści. Obrazy kultury polskiej*, Lublin 2012, s. 211-219; *Madonna z Puszczy jako przykład recepcji na ziemiach polskich typu ikonograficznego Matki Bożej Śnieżnej*, w: *Madonna z Puszczy. Sanktuarium Matki Bożej Patronki Leśników, Pani Ziemi Kolbuszowskiej w Ostrowach Tuszowskich*, Lublin 2012, s. 146-158 oraz kilkunastu artykułów o polskich artystach, m.in. Józefie Czapskim, Adamie Myjaku, Józefie Pankiewicz, Walerym Rzewuskim, Henryku Siemiradzkim, Auguście Zamoyskim.

Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Spotkanie z historykiem sztuki **dr Elżbietą Matyaszevską**

na temat

Podróże w czasie, czyli odkrywanie sztuki

Zapraszamy

Sztuka (gr. *technē*, łac. *ars*) to dziedzina działalności artystycznej, wyróżniana ze względu na reprezentowane przez nią wartości estetyczne oraz klasyfikowana na podstawie określonych cech stylowych – tak brzmi najprostsza, encyklopedyczna definicja sztuki, swymi początkami sięgającej paleolitu. Tysiące lat kształtowania się jej oblicza dało efekty zdumiewające i wciąż poruszające estetyczną wrażliwość człowieka.

Około 3000 roku p.n.e. w 3 niezależnych, choć położonych blisko siebie rejonach, zaczęły formować się wysoko zorganizowane społeczeństwa, które już ok. 2500 roku osiągnęły dość wysoki poziom cywilizacyjny. Tereny dawnej wielkiej Mezopotamii zamieszkiwali m.in. Sumerowie, pozostawiając po sobie wiele artefaktów świadczących o zamiłowaniu do wyrobów artystycznych (np. przedmioty z tzw. grobów królewskich z Ur). Równolegle kształtowała się kultura starożytnego Egiptu, rozwijając się w kilku głównych ośrodkach kultu. Ta sztuka znana jest przede wszystkim z egipskich nekropolii (np. zespół piramid w Gizie), a także zespołów świątynnych (np. w Abu-Simbel). W basenie Morza Egejskiego rozwijała się kultura minojska, mykeńska i cykladzka, z głównymi ośrodkami sztuki na Krecie, Pełoponezie i Cykladach. W wyniku załamania się ok. XI w. p.n.e. kultury mykeńskiej, na południowych krańcach Półwyspu Bałkańskiego i wyspach Morza Egejskiego zaczęła rozwijać się cywilizacja grecka, która około VII w. p.n.e. weszła w okres sztuki archaicznej, która wy-

kształciła m.in. porządku w architekturze (dorycki i joński) oraz 2 typy naczyń ceramicznych (czernono- i czarnofiguralne). Od V w. w Grecji dominowała sztuka klasyczna, której artystyczne osiągnięcia zaważyły na formowaniu się cywilizacji i kultury zachodnioeuropejskiej. Głównymi jej ośrodkami były Ateny z Akroplem, gdzie wznoszono najważniejsze budowle antycznej architektury, wypełnione dziełami sztuki rzeźbiarskiej. Od ok. połowy IV w. grecka sztuka klasyczna zaczęła przechodzić w sztukę hellenistyczną, szczególnie za sprawą podbojów Aleksandra Wielkiego i mieszania się kultury zachodniej ze wschodnią.

Tereny dzisiejszych środkowych Włoch (Toskania) od ok. IX w. p.n.e. zamieszkiwali Etruskowie, pozostawiając po sobie wiele artefaktów. Spadkobiercami ich sztuki byli Rzymianie, którzy zaczęli od VIII w. zasiedlać Rzym, funkcjonujący przez wieki jako centrum sztuki starożytnej i chrześcijańskiej. Wywodząca się stamtąd rzymska sztuka miała istotny wpływ na rozwój urbanistyki i inżynierii, architektury świeckiej, malarstwa ściennego o tematyce rodzajowej, rzeźby sepulkralnej oraz mozaiki, jako formy służącej zdobieniu obiektów sakralnych i domostw.

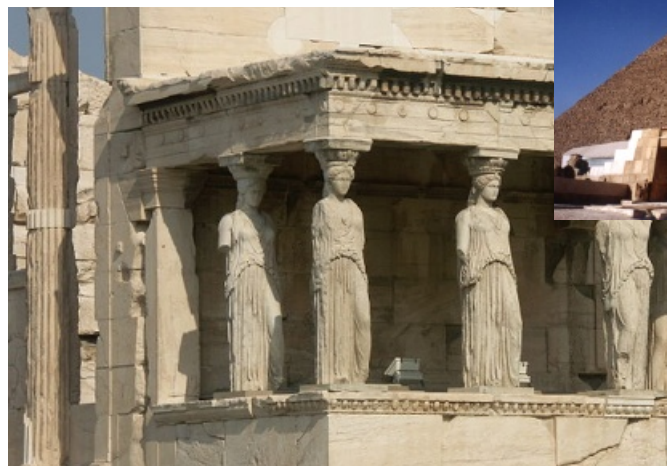
Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Spotkanie z historykiem sztuki **dr Elżbietą Matyaszką**

na temat

Podróże w czasie, czyli odkrywanie sztuki

Spotkanie odbędzie się
w poniedziałek 10 marca 2014 r. o godz. 18.00
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturylsm.pl
Wstęp wolny